

קפא

י' בטבת – יום זכרון לדורות לחללי השואה

ב"ה, כ"ז כסלו תשי"א

יום חללי השואה

יום העשירי בטבת נקבע על ידינו בזמנו¹, לשעה ולדורות, ליום השנה לקהילות הקודש, אנשים, נשים וטף, שנספו בהמוניהם באכזריות חימה בידיה הטמאות של המפלצת הנאצית באירופה, ועשן הכבשנות, שבהם עלו על המוקד, כיסה עליהם ועל יום פקודתם. לאלה מליוני החללים, שאין סמוכים לקביעת יום מותם – יום זה קודש לזכרם ולעילוי נשמותיהם הזכות והטהורות, דינו של יום זה, יום העשירי בטבת, לבניהם ולקרוביהם כדינו של יום המיתה לאמירת קדיש, ללמוד משניות, ולהדלקת נר נשמה. ולכל יהודי באשר הוא שם, קדוש היום הזה לזכר רבבות בתי האבות והמשפחות שנשמדו כליל ללא השאיר שריד ופליט, וגואלם הוא בית ישראל כולו, ועל כל אחד להדליק בליל זה, אור לעשירי בטבת, נר נשמה בביתו, ומי שאין הוריו בחיים ישתתף באמירת קדיש בצבור. בירושלים יעלה הקהל להר ציון לתפילת ערבית ללמוד משניות ולאמירת קדיש לעילוי נשמות הקדושים, שחלק מאפרם גנוז במרתף השואה אשר בו.

אחרי קריאת התורה בתפילת שחרית, תיאמר בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות תפלת האזכרה המיוחדת שנערכה על ידינו בשעת השואה. שעה לפני תפלת מנחה מתכנס הצבור בכל מקום, בארץ ובתפוצות, לבתי הכנסיות ולבתי המדרשות ללמוד משניות ולאמירת תהילים פסוק בפסוק.

ובזכות זכרון קודש זה, יזכור לנו ה' עקדתם לרפא מחץ עמו, להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, בגאולה שלמה ובנין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו אמן.

הרבנות הראשית לישראל

הנשיא: יצחק אייזק הלוי הרצוג הנשיא: בן ציון מאיר חי עוזיאל

המזכיר הראשי: שמואל אהרן שזורי

הצפה, ט' בטבת תשי"א

1. ההחלטה המקורית התקבלה בישיבת מועצת הרבנות הראשית המורחבת ב"ב בכסלו תש"ט, וראה: מכמני עוזיאל ח"ה עמ' תרל. התפילה שחיבר הרב עוזיאל ליום זה, נדפסה שם ח"ג עמ' תקכ-תקכג.